

**ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи

Володимир ШАРАН

22 червня 2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЗАГАЛЬНЕ МОВОЗНАВСТВО

Галузь знань: 01 Освіта / Педагогіка

Спеціальність: 014 Середня освіта. Мова та література (Польська мова і література)

Освітня програма: Середня освіта (Мова і література (польська, англійська))

Статус дисципліни: обов'язкова

Факультет – філологічний

Кафедра: української мови

Мова навчання: українська

Дані про вивчення дисципліни

План про вивчення дисципліни													
Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Загальний обсяг дисципліни Кредити ЕКТС	Кількість годин						Самостійна робота	Курсова робота	Вид семестрового контролю	
				Аудиторні заняття					Залік			Екзамен	
				Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття					
Денна	1	I	120/4	48	32	–	16	–	72	–	–	+	

Робоча програма складена на основі освітньої програми та навчального плану підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти (90 кредитів ЕКТС)

Розробник:

П. М. М. М. Петро МАЦЬКІВ, доктор філологічних наук, професор

Погоджено з керівником освітньої програми:

Ігор Розлуцький Ігор РОЗЛУЦЬКИЙ, канд. філологічних наук, доцент

Схвалено на засіданні кафедри української мови

Протокол № 4 від 29 квітня 2021 р.

Завідувач кафедри П. М. М. М. Петро МАЦЬКІВ

Схвалено на засіданні науково-методичної ради філологічного факультету

Протокол № 5 від 28 травня 2021 р.

Схвалено на засіданні науково-методичної ради університету

Протокол № 6 від 22 червня 2021 р.

1. МЕТА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета навчальної дисципліни – поглиблення й узагальнення знань філологів з теорії, методології та історії мовознавства; підвищення професійного рівня лінгвістичної підготовки магістрів; формування навичок комплексного лінгвістичного аналізу.

Завдання навчальної дисципліни: залучити магістрів до академічних видів діяльності, які активізують і далі розвивають увесь спектр їхніх пізнавальних здібностей; допомогти магістрам у формуванні загальних компетенцій з метою розвитку їх особистої мотивації, самооцінки та здатності до самостійного навчання, що дозволить їм продовжувати навчання в академічному й професійному середовищі як під час навчання, так і після отримання диплома про вищу освіту; сприяти становленню критичного самоусвідомлення та вмінню спілкуватися й робити свій вагомий внесок у мовознавчих дослідженнях; зміцнювати впевненість студентів як користувачів мови, а також підсилювати їхнє позитивне ставлення до вивчення мови.

Розвинути у здобувачів вищої освіти такі компетентності, як:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;
- здатність проведення досліджень на належному рівні;
- здатність генерувати нові ідеї (креативність);
- здатність бути критичним і самокритичним;
- здатність застосовувати набуті знання на практиці.
- здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного / мовленнєвого матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів;
- здатність до інтерпретування мовно-культурних та літературно-мистецьких явищ, процесів, напрямів, тенденцій, архетипів і стереотипів, закономірностей та специфіки окремих історичних епох, мовно-культурних регіонів;
- уміння використовувати можливості сучасних інформаційних технологій, мережових програмних систем та інтернет-ресурсів для вирішення теоретичних і практичних завдань у галузі лінгвістики;
- здатність здійснювати наукові дослідження, володіти сучасною методологією, принципами та методами наукових досліджень;
- уміння практично використовувати здобуті теоретичні знання у процесі написання наукових та методичних робіт.
- знати інтралінгвістичні проблеми мовознавства: мова і суспільство, мова і мислення;
- знати історію виникнення основних наукових парадигм лінгвістики;
- орієнтуватися в методах лінгвістичних досліджень.

Програмні результати навчання:

- Володіти сучасними принципами й методами лінгвістичного та літературознавчого аналізу, систематизації та інтерпретації існуючих джерел дослідження обраної наукової проблеми, уміти виявляти закономірності та зв'язки між ними; здатність проектувати та здійснювати емпіричні й експериментальні дослідження; уміння проявляти творчі та інноваційні здібності під час наукового дослідження.
- Володіти філософськими принципами трактування мовних і літературних явищ, напрямів, закономірностей, історично-культурних традицій та індивідуальних особливостей і новаторств у літературній творчості.
- Уміти фахово застосовувати мовознавчий понятійно-термінологічний ресурс під час навчання мови в загальноосвітній школі та інших освітянських установах; фахово володіти класично усталеними у теоретичному континуумі та сучасними методиками навчання польської мови й літератури, української мови й літератури та зарубіжної літератури.

- Використовувати сучасні психолого-педагогічні стратегії та технології в освітньому процесі; уміти проводити спеціальні педагогічні дослідження, проектувати відповідно до обраної технології навчання; уміти використовувати у своїй практичній діяльності ідеї та досвід прогресивних педагогів минулого і сучасності.

2. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Для засвоєння цієї дисципліни необхідні знання, вміння та навички, набуті під час вивчення таких дисциплін: вступ до мовознавства, фонетика сучасної української мови, словотвір сучасної української мови, морфологія сучасної російської мови, синтаксис сучасної української мови, вступ до мовознавства, історична граматики української мови, історія української літературної мови, культурологія, історія, соціологія, філософія, психологія.

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Згідно з вимогами освітньої програми магістри повинні

знати:

- методологічні принципи і методичні прийоми наукової діяльності; сучасні технології збору, обробки та інтерпретації теоретичних та практичних даних.

вміти:

- аналізувати явища і процеси, необхідні для ілюстрації і підтвердження теоретичних висновків проведеного дослідження;
- застосовувати сучасні технології збору, обробки та інтерпретації отриманих даних;
- самостійно освоювати інноваційні сфери та нові методи дослідження.
- здатність володіти метамовою лінгвістичної науки; методами лінгвістичного аналізу,
- аналізувати та застосовувати основні положення лінгвістичних теорій та методи дослідження мови у практичній діяльності

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання здійснюється за шкалами оцінювання: стобальною, національною і ЄКТС.

А (90 – 100)– оцінка «відмінно» – «5» (*відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок*): отримує здобувач, який виявив глибокі знання навчального матеріалу, повно відтворює програмовий матеріал, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах (знакова природа мови; мова і мислення; мова і мовлення; система і структура мови; мова і суспільство; мова та історія (розвиток мови; методи дослідження та опису мов; історія лінгвістичної думки як наука; історія лінгвістичної думки до XIX ст.; порівняльно-історичне мовознавство; основні напрямки мовознавства XIX століття; мовознавство кінця XIX – початку XX ст.; структуралізм і генеративізм. неогумбольдтіанство; мовознавство В СРСР; мовознавство на сучасному етапі), добре орієнтується в теоретико-методологічних засадах лінгвокогнітивних досліджень; уміє визначати мету і завдання дослідження; здатний проаналізувати попередні знання з метою їх використання під час засвоєння програмового матеріалу; уміє самостійно отримувати нові знання з навколишнього світу, творчо їх використовувати для прийняття рішень в нових і нестандартних ситуаціях; виконав усі види навчальної роботи.

В (82 – 89)– оцінка «добре» – «4» (*вище середнього рівня з кількома помилками*): отримує здобувач, який виявив глибокі знання навчального матеріалу, повно відтворює програмовий матеріал (знакова природа мови; мова і мислення; мова і мовлення; система і структура мови; мова і суспільство; мова та історія (розвиток мови; методи дослідження та опису мов; історія лінгвістичної думки як наука; історія лінгвістичної думки до XIX ст.; порівняльно-історичне мовознавство; основні напрямки мовознавства XIX століття; мовознавство кінця XIX – початку XX ст.; структуралізм і генеративізм. неогумбольдтіанство; мовознавство В СРСР; мовознавство на сучасному етапі), проте допускає незначні неточності в їх інтерпретації; добре орієнтується в теоретико-методологічних засадах лінгвокогнітивних досліджень, проте потребує незначної підтримки для впевненості у власній відповіді; уміє визначати мету і завдання дослідження; здатний проаналізувати попередні знання з метою їх використання під

час засвоєння програмового матеріалу, а також творчо їх використовувати.

С (75 – 81)– оцінка «добре» – «4» (*в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок*):отримує здобувач, який виявив міцні знання навчального матеріалу, відтворює програмовий матеріал (знакова природа мови; мова і мислення; мова і мовлення; система і структура мови; мова і суспільство; мова та історія (розвиток мови; методи дослідження та опису мов; історія лінгвістичної думки як наука; історія лінгвістичної думки до XIX ст.; порівняльно-історичне мовознавство; основні напрямки мовознавства XIX століття; мовознавство кінця XIX – початку XX ст.; структуралізм і генеративізм. неогумбольдтіанство; мовознавство В СРСР; мовознавство на сучасному етапі), добре орієнтується в теоретико-методологічних засадах лінгвокогнітивних досліджень, однак допускає певні (суттєві) неточності; уміє визначати мету і завдання дослідження; здатний проаналізувати попередні знання з метою їх використання під час засвоєння програмового матеріалу, проте допускає неістотні неточності під час їх застосування; виконав усі види навчальної роботи.

Д (67 – 74)– оцінка «задовільно» – «3» (*непогано, але зі значною кількістю недоліків*):

отримує здобувач, який виявив недостатньо міцні знання навчального матеріалу, з певними труднощами відтворює програмовий матеріал (знакова природа мови; мова і мислення; мова і мовлення; система і структура мови; мова і суспільство; мова та історія (розвиток мови; методи дослідження та опису мов; історія лінгвістичної думки як наука; історія лінгвістичної думки до XIX ст.; порівняльно-історичне мовознавство; основні напрямки мовознавства XIX століття; мовознавство кінця XIX – початку XX ст.; структуралізм і генеративізм. неогумбольдтіанство; мовознавство В СРСР; мовознавство на сучасному етапі), рідко звертається до матеріалів, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; не достатньо орієнтується в теоретико-методологічних засадах лінгвокогнітивних досліджень; уміє визначати мету і завдання дослідження; не завжди спроможний проаналізувати попередні знання з метою їх використання під час засвоєння програмового матеріалу, допускає неточності під час їх застосування; виконав усі види навчальної роботи.

Е (60 – 66)– оцінка «задовільно» – «3» (*виконання задовольняє мінімальним критеріям*): отримує здобувач, який виявив слабкі знання навчального матеріалу, зовсім не спирається на матеріали, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; слабо орієнтується в програмовому матеріалі (знакова природа мови; мова і мислення; мова і мовлення; система і структура мови; мова і суспільство; мова та історія (розвиток мови; методи дослідження та опису мов; історія лінгвістичної думки як наука; історія лінгвістичної думки до XIX ст.; порівняльно-історичне мовознавство; основні напрямки мовознавства XIX століття; мовознавство кінця XIX – початку XX ст.; структуралізм і генеративізм. неогумбольдтіанство; мовознавство В СРСР; мовознавство на сучасному етапі). недостатньо орієнтується в теоретико-методологічних засадах лінгвокогнітивних досліджень; уміє визначати мету і завдання дослідження; рідко спирається на попередні знання з метою їх використання під час засвоєння програмового матеріалу; виконав більшість із запропонованих видів навчальної роботи.

FX (35 – 59) – оцінка «незадовільно» – «2» (*з можливістю повторного складання*): виставляється здобувачеві вищої освіти, який виявив незнання значної частини навчального матеріалу, допускає істотні помилки у відповідях на запитання, не вміє застосувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач, не спирається на матеріали, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; не орієнтується в теоретико-методологічних засадах лінгвістичних досліджень; відчуває труднощі під час визначення мети і завдання дослідження; не може застосувати раніше набуті знання під час засвоєння програмового матеріалу; не володіє методами обробки лінгвістичних даних; не виконав усіх видів навчальної роботи.

F (1 – 34)– оцінка «незадовільно» – «2» (*з обов'язковим повторним курсом*): виставляється здобувачеві, який зовсім не володіє програмовим матеріалом, що

унеможливилює засвоєння базових понять лінгвістики; не виконав усіх видів навчальної роботи.

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

- усні відповіді на практичних заняттях;
- письмові контрольні роботи;
- система узагальнених кваліфікаційних завдань;
- екзамен.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мовознавство як наука

Предмет мовознавства. Зміст і основні завдання загального мовознавства. Місце мовознавства в системі наук. Прикладне мовознавство.

Знакова природа мови

Поняття про знак і знакову систему мови. Типологія знаків. Структура знака. Специфіка мовного знака. Своєрідність мови як знакової системи. Знаковість і одиниці мови. Мова і несловесні форми спілкування (паралінгвістика і паракінесика).

Мова і мислення

Проблема співвідношення мови і мислення. Психофізичні основи зв'язку мови і мислення. Типи мислення у людини: поняттєве, технічне і образне. Внутрішнє мовлення і мислення. Роль мови у процесі пізнання.

Мова і мовлення

Проблеми мови і мовлення в концепціях різних лінгвістів. Сучасні уявлення про співвідношення мови і мовлення. Суспільна природа мови і мовної діяльності.

Система і структура мови

Системний характер мови. Парадигматичні, синтагматичні й ієрархічні відношення між мовними одиницями. Структура мови. Основні й проміжні рівні мови. Теорія ізоморфізму й ієрархії рівнів мови. Своєрідність системності мови. Співвідношення системних і несистемних явищ у мові. Система і норма

Мова і суспільство

Суспільна природа мови. Суспільні функції мови. Соціальна зумовленість мовних явищ. Суспільний характер мовної норми. Мова як символ соціальної солідарності. Залежність стану мови від стану суспільства. Мова як найважливіша етнічна ознака. Мова, нація і держава. Мова і культура. Соціолінгвістика, її предмет, завдання і проблеми. Інтерлінгвістика.

Мова та історія (розвиток мови)

Мова як явище, що історично розвивається. Синхронія і діахронія. Зовнішні причини мовних змін. Внутрішні причини мовних змін. Темпи мовних змін. Питання про прогрес у розвитку мов. Взаємодія мов.

Методи дослідження та опису мов.

Поняття про методи наукового дослідження. Вихідні прийоми наукового аналізу мовного матеріалу. Описовий метод. Порівняльно-історичний метод. Метод лінгвістичної географії. Зіставний метод. Структурний метод. Соціолінгвістичні і психолінгвістичні методи. Застосування математичних методів у мовознавстві.

Історія лінгвістичної думки як наука

Предмет і завдання історії мовознавства. Історія мовознавства як розвиток лінгвістичної теорії, методології і методики лінгвістичного аналізу. Основні етапи і періоди історії мовознавства.

Історія лінгвістичної думки до XIX ст.

Мовознавство в Давній Індії. Давньокитайське мовознавство. Мовознавство в

Давній Греції та Римі. Давнє арабське мовознавство. Європейське мовознавство епохи середньовіччя і Відродження. Українське мовознавство XI — XVIII ст.

Порівняльно-історичне мовознавство

Передвісники порівняльно-історичного мовознавства. Основоположники порівняльно-історичного мовознавства (Ф.Бопп, Р.Раск, Я.Грімм, О.Х.Востоков та ін.). Лінгвістичні погляди Вільгельма фон Гумбольдта.

Основні напрямки мовознавства XIX століття

Натуралістичний (біологічний) напрям у порівняльно-історичному мовознавстві. Логіко-граматична школа середини XIX ст. (К.Беккер, Ф.І.Буслаєв). Психологічні школи в мовознавстві (Г. Штейнталь, В.Вундт та ін.). Харківська лінгвістична школа (О.О.Потебня). Молодограматизм. Учення молодогограматиків про фонетичні закони, про аналогії. Здобутки і вади молодогограматизму.

Мовознавство кінця XIX – початку XX ст.

Школа «слів і речей». Школа естетичного ідеалізму. Неолінгвістика. Казанська лінгвістична школа. І. О. Бодуен де Куртене. Московська лінгвістична школа (П.Ф.Фортунов, О.О.Шахматов, О.М. Пешковський та ін.). Соціологічний напрям. Лінгвістична концепція Фердинанда де Соссюра. Розвиток ідей Ф. де Соссюра у працях Ш.Баллі і А.Мейє.

Структуралізм і генеративізм. Неогумбольдтіанство

Історичні й методологічні основи структуралізму. Празька лінгвістична школа і функціональна лінгвістика. Копенгагенський структуралізм (гloseматика). Датське мовознавство і гloseматика Л. Єльмслева. Американський структуралізм (дескриптивізм): Ф. Боас, Е. Сепір, Л. Блумфільд та ін.). Генеративізм. Європейське неогумбольдтіанство. Американське неогумбольдтіанство.

Мовознавство в СРСР

Формування так званого радянського мовознавства, його філософське, наукове і практичне спрямування. Мовознавство 20–40-х років XX ст. Мовознавство 50–80-х років XX ст. “Нове вчення” про мову М.Я. Марра. Лінгвістична дискусія 1950 р. Здобутки і основні риси так званого радянського мовознавства. Українське мовознавство 20—80-х років XX ст.

Мовознавство на сучасному етапі

Основні напрями сучасного мовознавства. Когнітивна лінгвістика. Функціональна лінгвістика. Лінгвістика тексту. Комунікативна лінгвістика. Успіхи й досягнення прикладної лінгвістики. Зв’язок мовознавства із задоволенням суспільних потреб народу.

ТЕМАТИКА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ:

Знакова природа мови

1. Мовознавство і семіотика. Поняття про знак і знакову систему мови. 2. Типи знаків і мовні одиниці. 3. Мова як особлива знакова система. 4. Відмінність мови від інших знакових систем. 5. Мова і несловесні форми спілкування.

Система і структура мови

1. Поняття системи і структури мови. Мова як система систем (підсистем). 2. Парадигматичні, синтагматичні й ієрархічні відношення між мовними одиницями. 3. Структура мови, мовні рівні (яруси). Основні рівні мовної системи. 4. Фонологія

Мова і суспільство

1. Суспільна природа і функції мови. 2. Мова як соціально-історична норма. Основні типи мовної норми: узус, літературна мова, стиль мови. 3. Соціальні спільності людей і соціальні типи мов. 4. Соціолінгвістика, її предмет, завдання і проблеми. 5. Інтерлінгвістика.

Мова та історія (розвиток мови)

1. Функціонування і розвиток мови. 2. Причини мовних змін. 3. Позамовні та внутрішні чинники розвитку мови. 4. Взаємодія мов. 5. Диференціація та інтеграція – основні процеси розвитку мов. 6. Закони розвитку мови.

Порівняльно-історичне мовознавство

1. Виникнення історичного мовознавства і порівняльноісторичного методу дослідження мов. 2. Внесок у порівняльно-історичне мовознавство Ф. Боппа, Р. Раска, Я.Грімма і О. Востокова. 3. Основні положення порівняльно-історичних досліджень. 4. Розвиток порівняльно- історичного мовознавства у другій половині XIX ст.

Основні напрями мовознавства XIX – поч. XX ст.

1. Філософія мови В. фон Гумбольдта. 2. Логічний напрям у мовознавстві. 3. Психологічний напрям. Основні школи лінгвістичного психологізму. 4. Біологізм у мовознавстві та його критика. 5. Лінгвістична концепція Ф. де Соссюра. 6. Здобутки і вади молодогограматизму.

Структуралізм і генеративізм. Неогумбольдтіанство

1. Історичні й методологічні основи структуралізму. 2. Празька лінгвістична школа і функціональна лінгвістика. 3. Копенгагенський структуралізм (гloseматика). 4. Датське мовознавство і гloseматика Л. Єльмслева. 5. Американський структуралізм (дескриптивізм): Ф. Боас, Е. Сепір, Л. Блумфільд та ін.). 6. Генеративізм. 7. Європейське неогумбольдтіанство. Американське неогумбольдтіанство.

Мовознавство на сучасному етапі

1. Основні напрями сучасного мовознавства. 2. Когнітивна лінгвістика. 3. Функціональна лінгвістика. 4. Лінгвістика тексту. 5. Комунікативна лінгвістика. 6. Успіхи й досягнення прикладної лінгвістики.

7. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота студента з дисципліни містить: опрацювання теоретичного матеріалу; виконання завдань відповідно до переліку компетенцій, що формуються у межах кожної теми навчальної програми; підготовку до контрольної роботи та екзамену.

Перелік тем, винесених на самостійне вивчення студентами:

Мовознавство як наука

Предмет мовознавства. Зміст і основні завдання загального мовознавства. Місце мовознавства в системі наук. Прикладне мовознавство.

Мова і мовлення

Проблеми мови і мовлення в концепціях різних лінгвістів. Сучасні уявлення про співвідношення мови і мовлення. Суспільна природа мови і мовної діяльності.

Історія лінгвістичної думки як наука

Предмет і завдання історії мовознавства. Історія мовознавства як розвиток лінгвістичної теорії, методології і методики лінгвістичного аналізу. Основні етапи і періоди історії мовознавства.

Історія лінгвістичної думки до XIX ст.

Мовознавство в Давній Індії. Давньокитайське мовознавство. Мовознавство в Давній Греції та Римі. Давнє арабське мовознавство. Європейське мовознавство епохи середньовіччя і Відродження. Українське мовознавство XI — XVIII ст.

Мовознавство в СРСР

Формування так званого радянського мовознавства, його філософське, наукове і практичне спрямування. Мовознавство 20–40-х років XX ст. Мовознавство 50–80-х років XX ст. “Нове вчення” про мову М.Я. Марра. Лінгвістична дискусія 1950 р. Здобутки і основні риси так званого радянського мовознавства. Українське мовознавство 20—80-х років XX ст.

8. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Засвоєння студентами навчального матеріалу з дисципліни перевіряється шляхом усного опитування, оцінки умінь студентів аналізувати різні дослідницькі лінгвістичні парадигми, підсумковою контрольною роботою та співбесідою з лектором..

Розподіл 100 балів між видами робіт:

Поточна успішність				Екзамен
Відповіді на практичних	Контрольна робота	Екзамен/Співбесіда з лектором	Сума	

заняттях				
20	40	40	100	100
Ваговий коефіцієнт			0,6	0,4
Разом			100	

Підсумковий семестровий бал (max = 100) складається з балів, отриманих за усні відповіді на практичних заняттях – 20 балів, написання контрольних робіт – 40 балів (2 контрольні по 20 балів), співбесіди з лектором – 40 балів.

Оцінювання відповідей на практичних заняттях здійснюється за накопичувальною бальною системою, згідно з якою студент здобуває максимально 20 балів, відповідаючи на практичних заняттях й отримуючи від 0 до 5 балів. Якщо студент з поважних причин не зміг отримати відповідну кількість балів на практичних заняттях, то опрацьований матеріал він здає викладачеві індивідуально.

Оцінювання поточних контрольних робіт здійснюється за накопичувальною бальною системою, згідно з якою студент здобуває максимально 40 балів, виконуючи 2 контрольні роботи й отримуючи від 0 до 20 балів за кожну зокрема.

Екзамен (співбесіда з лектором) проводиться в кінці семестру за заздалегідь оголошеним розкладом. Студент здобуває максимально 40 балів й отримує від 0 до 40 балів.

Екзаменаційна оцінка виставляється за шкалами оцінювання: стобальною, національною, ЄКТС. Екзамен за талоном №2 і перед комісією проводиться в усній формі з оцінюванням за стобальною шкалою.

9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ, ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Комп'ютер (ноутбук, планшет, смартфон); інтернет-сервіси для проведення відеоконференцій (Zoom, Skype, Viber та ін.); програмне забезпечення (Word, Power point, Excel); мультимедійні засоби навчання (мультимедійні презентації).

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Бевзенко С. П. Історія українського мовознавства. Історія вивчення української мови : навч. посібник / С. П. Бевзенко. – К. : Вища шк., 1991. – 232 с.
2. Кириченко Г. С. Нариси загального мовознавства : навч. посібник: у 2 ч. / Г. С. Кириченко, С. В. Кириченко, А. П. Супрун; за ред. А. П. Супрун. – К. : Видавничий дім «Ін Юре», 2008 // Ч. І: Мова, її будова та функції в суспільстві. – 2008. – 168 с.
3. Ковалик І. І. Загальне мовознавство: Історія лінгвістичної думки : навч. посібник / І. І. Ковалик, С. П. Самійленко. – К. : Вища школа, 1985. – 216 с..

4. Кодухов В. И. Общезыкознание : учебник / В. И. Кодухов. – М. : Высш. школа, 1974. – 304 с. 16. Кочерган М. П. Загальне мовознавство : підручник / М. П. Кочерган. – К. : Видавничий центр “Академія”, 2003. – 464 с.
5. Кочерган М. П. Загальне мовознавство : підручник / М. П. Кочерган. – 2-ге вид., виправл. і доповн. – К. : Видавничий центр “Академія”, 2006. – 464 с.

Додаткові:

1. Німчук В. В. Мовознавство на Україні в 14-17 ст. : монографія / В. В. Німчук; відп. ред. В. М. Русанівський. – К. : Наук. думка, 1985. – 224 с.
2. Селіванова О. О. Актуальні напрями сучасної лінгвістики: аналітичний огляд : навч. посібник / О. О. Селіванова. – К. : Фітосоціоцентр, 1999. – 148 с.
3. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми : підручник / О. О. Селіванова. – Полтава : Довкілля. – К, 2008. – 712 с.
4. Семчинський С. В. Загальне мовознавство : підручник / С. В. Семчинський. – К. : Вища шк., 1988. – 328 с.

Інтернет-ресурси:

<https://academia-pc.com.ua/product/121>

<https://www.dstu.dp.ua/Portal/Data/7/12/7-12-b2.pdf>

[https://www.wiki.uk-](https://www.wiki.uk-ua.nina.az/%D0%97%D0%B0%D0%B3%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B5_%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D0%B7%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE.html?nowprocket=1)

[ua.nina.az/%D0%97%D0%B0%D0%B3%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B5_%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D0%B7%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE.html?nowprocket=1](https://www.wiki.uk-ua.nina.az/%D0%97%D0%B0%D0%B3%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B5_%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D0%B7%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE.html?nowprocket=1)

<http://dspace.cuspu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/3991/1/%D0%97%D0%B0%D0%B3%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B5%20%D0%BC%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D0%B7%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE.pdf>

<https://studfile.net/preview/5114775/page:2/>